

SPOLEČNOST

AUTO-MOTO
17

Honda má narozeniny
Off-road pro paní a dívky

Běh na dlouhé trati

TELEVIZNÍ FILM / Složitě spirály lidských vztahů a relativita pravdy na nedělní obrazovce.

Tricetiletý televizní a filmový režisér Ondřej Kepka už dávno není ve svém oboru nováček a divákům se představil řadou dokumentů, inscenací i adaptací kratších povídek. Na televizní obrazovky (28. května ČT 1) přichází jeho nový, celovečerní film Spirála nenávisti, který dokončil loni v ostravském studiu.

■ VLADIMÍR ROGL

Samotný film byl sice inspirován detektivní novelou Mileny Brůhové „Ona spí s vrahem“, ale je charakteristický mnoha psychologickými exkursemi do duší protagonistů příběhu, které evidentně nesou rukopis scenáristy. Proto jsme se zeptali přímo tvůrce filmu, scenáristy a režiséra Ondřeje Kepky, který je známý svým širokým uměleckým potenciálem a záběrem, na jeho vztah k detektivkám vůbec.

mezních a krizových situacích vysledovat a odhalovat.

Co je vám tedy z těchto žánrů nejbližší?

Vždy se tradovalo, že je rozdíl mezi kriminálkou a detektivkou v tom, že v kriminálce

znám pachatele a jde o to, jak ho dopadnout, kdežto v detektivce ho neznám a jdu spolu s detektivem či kriminalistou po jeho stopách. Proto je mi bližší a mám raději tu detektivní linii - to znamená, kdy divák nebo čtenář pachatele nezná a může být napnut až do konce. Myslím si, že je to zajímavější, než když ho vidí hned na začátku.

Proto jste tedy sáhl po detektivce paní Brůhové?

Paní Brůhová pí-

še výborné detektivky a nutno říci, že mezi ně patří i tato její novela Ona spí s vrahem. Pro její přepis do filmové podoby bylo třeba něco změnit a nakonec došlo ke změnám možná trochu radikálnějšími, než jsme sami původně předpokládali. To se stává vždycky, když člověk dělá něco na motivy. Je pak složité, do jaké míry se držet toho původního námětu a do jaké míry se odvážit jít vlastní cestou. My jsme se pustili do volné tvorby a přiznám se, že jsem byl hlavním iniciátorem těchto změn. Došlo k paradoxu, kdy jsem se jako režisér musel přizpůsobovat sám sobě jako scenáristovi. Říkám na rovinu, že jsem při tomto projektu měl problémy především jako scenárista, abych to dotáhl do nějakého cíle. Režisér tady musel ustupovat a nemohl diktovat scenáristovi. Výsledkem této spolupráce není tedy detektivka, kde by byly nějaké psychologické motivy, ale naopak vznikl psychologický příběh s detektivními prvky.

Hledal jste tedy cestu do hlubin duší protagonistů příběhu?

Lidská nenávist a z ní pramenící touha po pomstě, která se kolem akte-

Ondřej Kepka uděluje pokyny při natáčení Spirály nenávisti.
Foto: O. KOPECKÝ a ARCHIV O. KEPKY

rů vine jako spirála, byla hlavním a nosným motivem celého příběhu. Je zde i otázka plnění povinností a svědomí. Dochází zde ke zdánlivému pochybení policejního důstojníka, který zná skutečného pachatele - svého kolegu. Ten se dostal zcela náhodně do situace, kdy se zachoval v podstatě paradoxně podle všech policejních předpisů a došlo k tragédii. V tom je psychologické dilema, zda kolegovo svědomí zatížit ještě víc a odsoudit jej k příšerným vnitřním doživotním výčitkám. Chtěl jsem, aby se policista i jeho sok dostali do obdobné mezní životní situace, kdy zlomek vteřiny může změnit celý život a jeho smysl. A to byl vlastně motiv, proč jsem si

dovolil udělat tu věc, jak říká v jednom svém příběhu televizní komisař Navarro, „udělal jsem něco, snad mi to promínete, na co jsem neměl právo“. Ostatně, všechno je relativní.

Trochu mi to připomíná povídky Karla Čapka. Nemáte jako člen Společnosti bratří Čapků úmysl se pustit do jejich zpracování?

To víte, že ano. Já si totiž Čapka především vážím jako filozofa, což je jedna z částí jeho osobnosti, která je nejméně zveřejňována a přitom je obsažena ve všech jeho dílech a je to svým způsobem určitá filozofie různorodosti lidského „já“. Čapek mne láká svou lidskostí a člověčenstvím i v detektivkách. Jsou to ty krásné postavy zlodějíčků, které on v podstatě obhajuje, nebo vysvětluje jejich chování. To co jsem se snažil vysvětlit a obhájit ve své Spirále nenávisti i já. Tu určitou paralelu zde vidím. Čapek filozofuje, uvažuje a rozehrává literární místy až geniálně úvahy nad osudy těchto malých hrdinů. Čapek je ale filmařským oříškem, protože mnohé jeho povídky už byly zfilmovány a povedla se jen jejich menšina. Přesto však, mimo jiných věcí, připravuji zpracování Čapkova románu Obyčejný život - což je velmi zajímavý projekt, ale současně i běh na dlouhé trati.

Máte rád detektivky?

Detektivku jsem měl vždycky rád jako čtenář a divák a přiznám se, že můj vztah k detektivce je tedy spíše divácký a čtenářský. Jako režisér jsem vždycky chtěl točit především žánr psychologické detektivky, a proto také tento film Spirála nenávisti inklinuje více k psychologickému příběhu s detektivní zápletkou. Mne na detektivce vždycky baví, když nevidím jen takovou tu akční záležitost, kdy honí policajti nějakého zloděje, přestože se na ni také rád podívám, ale vždycky mne více zajímají osudy konkrétních lidí. Ty se dají zdárně právě na podkladě té detektivky často v těch

